

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2700/2019
17.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Лазаревић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4430/18 од 16.01.2019. године, у седници већа одржаној 17.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4430/18 од 16.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4430/18 од 16.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2276/15 од 12.10.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћених зарада за ноћни рад за одређене месеце 2010. и 2011. године и за прековремени рад за октобар 2011. године исплати појединачне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 109.221,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4430/18 од 16.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2276/15 од 12.10.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права,

предлажући да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Новелираном одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, као ни разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана.

Полицајци и овлашћена службена лица за време важења Закона о унутрашњим пословима до ступања на снагу Правилника о платама запослених у МУП-у од 26.06.2006. године имају право на увећану плату због тзв. „нередовности“ (државни и верски празник, рад ноћу, сменски рад и прековремени рад) у складу са чланом 5. Закона о платама у државним органима и јавним службама, Општим колективним уговором и чланом 108. сада важећег Закона о раду. Наведена лица у периоду од 26.06.2006. године до ступања на снагу измена Закона о полицији (08.12.2011. године), немају право на увећање плате на основу нередовности ако је њихова плата увећана од 30 до 50% у односу на друге државне службенике.

Дакле, из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужилац запослен код тужене на радном месту Заменик вође сектора ... Полицијска станица Решењем тужене утврђен је коефицијент за обрачун и исплату плате тужиоцу, а у спорном периоду исти је остваривао сате ноћног рада и прековременог рада. Запослени ББ, као полицијски службеник који је распоређен код тужене на радно место испитивач у Одсеку за ... ПС ..., које захтева исти степен и врсту стручне спреме као и код тужиоца и нема наведене нередовности у раду, те испуњава критеријуме да у конкретном случају у односу на тужиоца буде упоредни радник, због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је утврдио да су побијане одлуке у складу са правним схватањима и праксом ревизијског суда, те да је судска пракса у погледу одлучивања о овој врсти тужбеног захтева уједначена, као и да из наведених разлога ни у случају

прихватања да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, исход поступка не би био другачији или повољнији за тужену.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужене у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према новелираној одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као у имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање.

Тужилац је поднео тужбу дана 03.06.2013. године. У тужби је као вредност предмета спора назначен износ од 95.726,64 динара, који износ тужилац потражује од тужене на име ноћног и прековременог рада. Тужилац је поднеском од 03.09.2018. године смањио тужбени захтев на укупан износ од 20.540,62 динара.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић